

Devre : XI

İçtima : 1

S. SAYISI : 119

Bâzı Orman suçlarının affına ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukutuna dair kanun lâyihası ve Ziraat ve Adliye encümenleri mazbataları (1/131)

T. C.

Başvekâlet

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi

Sayı : 71-677/370

10 . II . 1958

Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Bâzı orman suçlarının affına ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukutuna dair Ziraat Vekâletince hazırlanan ve Yüksek Meclise takdimi İcra Vekilleri Heyetince 5 . II . 1958 tarihinde kararlaştırılan kanun lâyihasının esbabı mucibesiyile birlikte sunulduğunu saygılarımla arz ederim.

Başvekil

A. Menderes

ESBABI MUCİBE

Orman içinde ve civarında yaşayan halkımızın mahrukat ve inşaatta kullanmak zaruretinde bulunduğu haşep madde istiyacının ormanların tahammülü dolayısıyla gereği veçhile karşılanmaması, ormanların muhafaza ve bekasındaki hayati zaruretin matlup şekilde zihinlerde yerleşmemesi gibi sebeplerle Devlet ormanlarından usulsuz ve kanunsuz katıyata sebebiyet verildiği ve binnetice Devletle efrat arasında binlerce ihtilâfın tekevvün ettiği malûmdur.

Sonu gelmiyen bu ihtilâfların sadece cezai müeyyidelerle bertaraf edilmesindeki müşkülât hattâ imkânsızlık nazara alınarak son senelerde yapılan tatbikatta; ihtiyaçların zamanında karşılanması, orman sevgisinin ve ormanın sadece haşep madde olarak iktisadi kıymeti değil ondan çok daha mühim olan kolektif hizmet ve faydalarının vatandaş tarafından lâıyık veçhile anlaşılması sadedinde sarf olunan gayret ve çalışmaların gün geçtikçe müsmir neticeler verdiği ve vermekte olduğu memnuniyetle müşahede edilmektedir. Bilhassa 8 . IX . 1956 tarihinde meriyete giren 6831 sayılı Orman Kanununun bu vâdide tesis eylediği hükümler, orman tahribatına vesile teşkil eden sebeplerin ortadan kaldırılması suretiyle daha rasyonel gayelerden mülhem olarak tedvin edilmesi ormanları tahribat ve tecavüzlerden masun kılmaya hâdim olmuştur.

3116 ve 5653 sayılı Orman kanunlarının ilgasıyla 6831 sayılı Kanunun meriyete girmesi zamanlarına tesadüf eden intikal devresinde, umumiyetle zâti ihtiyaç saikası ile bâzı kanunsuz ve usulsüz yollara tevessül edildiği ve binnetice orman dâvalarının oldukça, kabarık bir yekûna balığ olduğu görülmektedir. Filhakika mezkûr kanunun muvakkat 5 nci maddesiyle, 1 Mart 1954 tarihinden 15 Ağustos 1956 tarihine kadar işlenen bâzı orman suçları affa tâbi tutulmuştu. İşbu affın müntehası ile 6831 sayılı Kanunun meriyet tarihine kadar geçen kısa fâsıla ve onu takibeden aylarda vukubulan ihtilâfların bir intikal devresi ad ve kabütü ile bu zaman zarfında ve umumiyetle ihtiyaç saikası ile işlenen suçların bir kerre daha affın şumulü içine alınması suretiyle bundan böyle yapılacak tatbikata, büyük bir yekûn teşkil eden ihtilâflar bertaraf edilerek devam olunması yerinde ve faydalı olacağı mülâhazasıyla işbu kanun lâyihası hazırlanmıştır.

Muhtevasından da anlaşılacağı veçhile lâyihanın birinci maddesinde; kanunun müldet, mahiyet ve miktar, ceza ve şahsi hak bakımlarından şümulü tâyin ve tesbit olunmuştur.

Müddet bakımından; 15. VIII. 1956 tarihinden 1. XI. 1957 tarihine kadar işlenen suçlar nazara alınmıştır. Orman suçlarının affı mevzuunda 15. VII. 1957 tarihinde meriyete giren 5677 sayılı Kanunun 4 nci maddesinin ikinci fıkrası, 18. III. 1954 tarihinde meriyete giren 6385 sayılı Kanun ve 8. IX. 1956 tarihinde meriyete giren 6831 sayılı Orman Kanununun muvakkat 5 nci maddesi hükümlerinin tatbikatı nazara alınarak bâzı haksız ve yersiz talep ve idüalara ve binnetice ihtilâflara mahal bırakılmaması için madde hükmünün müddet bakımından tatbiki ancak yukarda zikrolunan tarihler arasında suça el konulmuş olması şartına muallâk tutulmuş ve bu hususu teminen 1 nci maddenin beşinci fıkrası vaz'edilmiştir. Filhakika bu vâdide evvelce cari tatbikatta, bilfarz müddet noktasından münteha teşkil eden tarihten çok sonra işlenen suçlar münteha tarihinden evvel işlenmiş olduğu iddia ve talepleriyle affın şümulü içine alınması istenmiş ve bu yüzden tevali eden niza ve ihtilâflar ve çeşitli içtihatlar vücut bulmuştur.

Mahiyet ve miktar bakımından; gerek 3116 ve 5653 gerekse 6831 sayılı kanunlarda yazılı memnu efale taallük eden maddeler tam olarak affın şümulüne sokulmuş ve asıl mühim yekûnu teşkil eden, katıyata taallük eden suçlar da 6831 sayılı Kanunun muvakkat 5 nci maddesinde kabul edilen ve zatî ihtiyaç saikası ile ika olunan suçlarda âzami had olarak telâkki edilebilecek miktarlara sadık kalınmış ve suç mevzuu emvalin mahiyet ve tarifi evvelce bu vâdide cereyan eden tatbikat dolayısıyla Temyiz Mahkemesince tebellür eden içtihattan ve ayrıca ilmî tariflerden mülhem olarak belirtilmeye çalışılmıştır.

Ceza bakımından; affın şümulüne giren suçlardan dolayı takibat yapılamıyacağı ve verilen cezaların infaz edilmeyeceği hakkında 1 nci maddenin birinci fıkrası sonuna hüküm vaz'olunmuştur.

Şahsi hak bakımından; işbu kanun lâyihasıyla bâzı orman suçlarının affı ile beraber bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının da sukutu derpiş olunmuştur. Filhakika Ceza ve Borçlar Kanununda müesses hükümler, suçtan zarar görenlerin bundan mütevellit şahsi haklarını emniyet altına almış ve bu hakların af kanunları ile bertaraf edilemeyeceği esasını kabul etmiş ise de bu kanun lâyihasıyla istihsali derpiş olunan gaye sadece cezaların affı değil aynı zamanda bu ihtilâfların katî bir şekilde tasfiyesidir. Sadece cezaların affı ile iktifa olunduğu takdirde hemen hemen bütün bu ihtilâfların şahsi hak noktasından hukuk mahkemelerine intikali icabedecek ve matlup gaye hâsıl olamıyacaktır. Bu itibarla idarenin şahsi haklarının da sukutunu ve suçta istimal edilen alet ve nakil vasıtalarının maznunlara iadesini teminen 1 nci maddenin altıncı fıkrası ihzar olunmuş ve C. Müddeiumumiliklerince verilecek ademitakip kararlarında da şahsi hak, alet ve vasıtalar hakkında aynı gayenin tahakkukunu mümkün kılacak hükümlere kanun lâyihasında yer verilmesi muvafık görülmüştür.

Ziraat Encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Ziraat Encümeni

Esas No : 1/131

Karar No : 12

6 . V . 1958

Yüksek Reisliğe

Encümenimize havale buyurulan bâzı orman suçlarının affına ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukutuna dair kanun lâyihası, ilgili Hükümet temsilcilerinin iştirakiyle Encümenimizde tetkik ve müzakere edildi.

Lâyihanın tamamı üzerinde yapılan görüşmeler neticesinde ve esbabı mucibede etraflı bir şekilde izah edildiği veçhile, orman içinde ve civarında yaşayan halkımızın mahrukat ve inşatta kullanılmak zaruretinde bulunduğu haşep madde ihtiyacının gereği veçhile karşılanmaması, ormanların muhafaza ve bakasındaki hayati zaruretin matlup şekilde zihinlerde yerleşmemesi gibi sebeplerle Devlet ormanlarından usulsüz ve kanunsuz katiyata sebebiyet verildiği ve binnetice Devletle efrat arasında ihtilâfın tekerrür ettiği ve bu suretle sonu gelmiyen bu ihtilâfların sadece cezayı müeyyidelerle bertaraf edilmesindeki müşkülât ve hattâ imkânsızlık nazara alınarak son senelerde yapılan tatbikatta; ihtiyaçların zamanında karşılanması, orman seviyesinin ve ormanın sadece iktisadi kıymeti değil ondan çok daha mühim olan kolektif hizmet ve faydalarının vatandaş tarafından lâyıkı veçhile anlaşılması sadedinde sarf olunan gayret ve çalışmaların gün geçtikçe müsmir neticeler verdiği ve vermekte olduğu memnuniyetle müşahede edilmekte olduğu ve bilhassa 8 . IX . 1956 tarihinde meriyete giren 6831 sayılı Orman Kanununun bu vâdide tesis eylediği hükümler, orman tahribatına vesile teşkil eden sebeplerin ortadan kaldırılması suretiyle ormanların tahribat ve tecavüzlerden masun kılmaya hâdim olmuş ise de 6831 sayılı Kanunun meriyete girdiği tarihten sonra vukubulan ihtilâfların bir intikal devresi ad ve kabulü ile bu zaman zarfında ve umumiyetle zâti ihtiyaç saikası ile işlenen suçların bir kere daha affın şümülü içine alınması ve bundan böyle yapılacak tatbikatta, ihtilâflar bertaraf edilerek devam olunması yerinde ve faydalı olacağı mülâhazasıyla bâzı orman suçlarının affı-

na ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukûtuna dair kanun lâyihası esas itibarıyla encümenimizce kabul edilmiştir.

Maddeler üzerinde yapılan görüşmelerde lâyihanın birinci maddesinin birinci fıkrasından orman yangınlarına mütaallik olarak ittihaz olunan tedabire riayetsizliği tazammun eden maddelerin, orman yangınlarının arz ettiği büyük ehemmiyet nazara alınarak affın şümülü haricine bırakılması encümenimizce muvafık mütalâa edilmiş olduğundan 5653 sayılı Kanunla muaddel 115, 116 ve 6831 sayılı Kanunun 68, 69, 104 ve 105 nci maddeleri çıkarılmıştır.

Aynı maddenin birinci fıkrasında mamul emval affın şümülü haricinde tutulmuş olmaktadır. Tatbikatta mamul ve yarı mamul emvalin tâyin ve tesbitindeki güçlükler malûm ve mücerrettir. Bu itibarla mamul ile yarı mamul tefriki yapılmaksızın üç metre mikâba sadık kalınmak kaydıyla mamul emval de affın şümülüne alınmış ve (3 dâhil) ibâresinden sonra (mamul) kaydı ilâve edilmiştir.

Aynı maddenin ikinci fıkrası aynen kabul edilmiştir.

Birinci maddenin üçüncü fıkrasındaki yarımamul emval şerit katrak ve daire teztelere ve imal edileceği ve ebatları değişik olacağı nazarı itibara alınarak fıkra aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

(Yarımamul emvalden maksat ise : mamul emval dışında kalan şerit, katrak, daire teztelere hızarla veya balta, bıçkı teztere gibi vasıta ve aletlerle yarımamul hale getirilmiş muhtelif boy, genişlik ve karanlıkta kereste, yırtma, kapak, pedavra, hartama gibi emvaldir).

Birinci maddenin 4 ve 5 nci fıkraları, ikinci madde ve üçüncü maddeler aynen kabul edilmiştir.

Havalesi gereğince Adliye Encümenine gön-

derilmek üzere Yüksek Reisliğe saygı ile sunulur.

Ziraat En. Reisi
Muğla
T. Akarca
Kâtip
Kütahya
İ. Haznedar
Ağrı
S. Yatağan
Aydın
N. İğriboz
Balıkesir
F. Onat
Erzurum
S. Kantarel
Eskişehir
H. Dedelek
Bu Mazbata M.
Kütahya
İ. Haznedar
Adana
Söz hakkım mahfuzdur
K. Sarıbrahimoğlu
Ankara
A. Üstün
Aydın
E. Torunlu
İmzada bulunamadı

İstanbul
1 nci maddeye muhalifim
Söz hakkım mahfuzdur
S. Erengil
Kastamonu
M. Akdoğanlı
Kayseri
F. Köşkeroğlu
İmzada bulunamadı
Sinob
Söz hakkım mahfuzdur
Ö. Özen
Tekirdağ
A. Paker
İmzada bulunamadı
Samsun
H. Tekay

Kars
B. Öcal
Kastamonu
N. Batur
Samsun
A. Eker
Sinob
H. Özkan
Uşak
A. Ural

Adliye Encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Adliye Encümeni
Esas No : 1/131
Karar No : 46

3 . VI . 1958

Yüksek Reisliğe

Bâzi orman suçlarının affına ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukutuna dair kanun lâyihası ile Ziraat Encümeninin mazbatası alâkalı vekâletler temsilcilerinin huzuru ile encümenimizde tetkik ve müzakere olundu :

Memleketimizin orman bölgelerinde yaşayan ve geniş halk kitlelerini ilgilendiren orman mevzuatı bugüne kadar çeşitli tadillere uğramış ve en son olarak da 8.IX.1956 tarihinde meriyete giren 6831 sayılı Orman Kanunu ısdar edilmiş bulunmaktadır.

Ormanlık mntakalardaki halkın değişik kanun hükümlerini akabinde kavrayıp hattı hareketlerini süratle tanzim edememiş olmaları diğer taraftan zatî ihtiyaç saikasıyla bâzi kanunsuz ve usulsüz yollara tevessül eylemiş olduğu bir hakikattir. Bununla beraber işbu af kanununun istihdaf eylediği maksat ve gayenin ormanlarımızı dolayısıyla millî servetin ölçüsüz bir surette heder olmasını icabettirecek tarzda büyük zararlar ika edenleri affetmek olmadığı da aşîkârdır. 8.IX.1956 tarihinde meriyete giren

6831 sayılı Orman Kanununun meriyetinden bugüne kadar geçen müddet içerisinde işlenilmiş bulunan orman suçlarının kanunun alâkalı vatandaşlarla lâyıkiyle anlaşılması ve tatbikatının hüsnü suretle yapılabilmesi için bir intikal devresi olarak kabulünü muvafık mütalâa eylemiş bulunmaktayız.

Bu yönden kanun metninde de tasrih olunan müddet, mahiyet ve miktarları ihtiva eyliyen cezaların affı cihetine gidilmiştir. Gerek Hükümetin ve gerekse Ziraat Encümeninin kabul eylediği birinci maddede müddet olarak affın 15.VIII. 1956 tarihinden 1 . XI . 1957 tarihine kadar geçen zaman içerisinde işlenen suçlara inhisar ettirilmiş ise de encümenimiz Af Kanununun meriyete gireceği zamanı nazara alarak ve mümkün olduğu kadar (Vatandaşın suçun eski tarihlerde işlendiği tarzındaki iddiasına imkân bırakmamak) ve mahkemelerin kendilerine arz olunan ihtilâflarda suçun işlendiği zamana yakın tarihte tesbit olunan delillerle meşgul olmasını ve affın tazammun eylediği mânanın da bihakkin

maksada ulaşmasını teminen münteha tarihi 1 . V . 1958 olarak kabul edilmiştir.

Ziraat Encümeninin de mazbatasında işaret eylediği veçhile birinci maddenin üçüncü fıkrasındaki yarı mamul emval şerit, katrak ve daire destelerleriyle de imal edileceği ve ebatları değişik olacağı cihetle (yarı mamul emvalden maksadın ne bulunduğu) hakkındaki târifi ihtiva eyliyen fıkranın zühulen kanun metninde yer almadığı görülerek mezkûr fıkra ufak bir redaksiyonla metne ilâve olunmuştur. Cezaların affı ile birlikte orman idaresinin şahsi haklarının da iskatına gitmeyi derpiş eyliyen hüküm de tetkika tâbi tutulmuş binnetice suçu ve suçluluğu tamamiyle ortadan kaldırmayı hedef tutan affın bizzarure aidiyeti ciheti tesbit olunamıyan emvalin de aftan istifade eden lehine iadesi; umumi ceza hukuku prensiplerine daha uygun mütalâa edilmiştir. Diğer cihetten hükümet lâyihası esbabı mucibesinde de tebarüz ettirildiği üzere idareye teveccüh eden şahsi hakkın sükkûtu kabul edilmediği ahvalde vatandaşla idare arasında ihtilâfların devam eylemesi gibi bir yola gidilmiş olacaktır. Halbuki burada istihdaf edilen gayenin bizatihi cezaların affı değil aynı zamanda mevcut ihtilâfların katî bir şekilde tes-

viyesini gerektirecek bir feragatin de bulunacağını kabul eylemek icabeder.

Yukarda mâruz sebeplere binaen işbu kanun lâyihası encümenimizce ekseriyetle kabul edilmiştir.

Umumi Heyetin tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

Adliye En. Reisi
Aydın
C. Ülkü

Bu M. Muharriri
Manisa
A. Akın

Kâtip
Sakarya
T. Barış

Aydın
N. Geveci
Bursa
H. Bayrı

İmzada bulunamadı

İçel
M. Dölek
Mardin

İzmir
N. Davran
Ordu

İzmir
E. Kavur
Rize

M. K. Boran
Sakarya

Z. Kumrulu

M. Önal

Söz hakkım mahfuzdur

Yozgad
M. Ataman

N. Kirişcioğlu

z

Kütahya

Gaziantep

Balıkesir

S. S. Nasıhoğlu

A. Şahin

V. Asena

İsparta
S. Bilgiç

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Bazı orman suçlarının affına ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukutuna dair kanun lâyihası

MADDE 1. — 15 . VIII . 1956 tarihinden 1 . XI . 1957 tarihine kadar işlenmiş olan, 3116 sayılı Kanunun 122, 123 ve 124 ncü, aynı kanunun 5653 sayılı Kanunla muaddel 114, 115 ve 116 ncı ve 6831 sayılı Kanunun 19, 68, 69, 74, 76, 109 ve 110 neu maddelerinde ve 104 ncü maddenin ikinci ve 105 nci maddenin sonuncu fıkralarında yazılı suçlarla, mevzuu 20 kentali geçmiyen (20 dâhil) odun, 10 kentali geçmiyen (10 dâhil) kömür, 5 metre mikâbı geçmiyen (5 dâhil) gayrimamul ve 3 metre mikâbı geçmiyen (3 dâhil) yarı mamul emvale mütaallik orman suçlarından dolayı takibat yapılmaz ve verilen cezalar infaz olunmaz.

Yukarıki fıkra hükmünün tatbikinde mamul emvalden maksat; şerit, katrak, daire testere ve hızarla imâl edilen 8 ilâ 96 milimetre kalınlığında olan orman emvali ile el bıçkısı ile biçilmiş olup da 5 santimetreden aşağı kalınlıkta bulunan muhtelif boy ve genişlikteki orman emvalidir.

Yarı mamul emvalden maksat ise; mamul emval dışında kalan ve balta, bıçkı, testere gibi vasıta ve aletlerle kaba şekilde yarı mamul hale getirilmiş kereste, yırtma, kapak, pedavra gibi evmaldir.

Mamul ve yarı mamul emval dışındaki orman emvali de gayrimamul emvaldir.

Bu madde hükmünün tatbiki,

ZİRAAT ENCÜMENİNİN TADİLİ

Bâzi orman suçlarının affına ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukutuna dair kanun lâyihası

MADDE 1. — 15 . VII . 1956 tarihinden 1 . XI . 1957 tarihine kadar işlenmiş olan, 3116 sayılı Kanunun 122, 123 ve 124 ncü, aynı kanunun 5653 sayılı Kanunla muaddel 114 ve 6831 sayılı Kanunun 19, 74, 76, 109 ve 110 neu maddelerinde yazılı suçlarla, mevzuu 20 kentali geçmiyen (20 dâhil) odun, on kentali geçmiyen (10 dâhil), kömür, beş metre mikâbı geçmiyen (5 dâhil) gayrimamul ve üç metre mikâbı geçmiyen (3 dâhil) mamul ve gayrimamul ve yarı mamul emvale mütaallik orman suçlarından dolayı takibat yapılmaz ve verilen cezalar infaz olunmaz.

Yukarıki fıkra hükmünün tatbikinde mamul emvalden maksat; şerit, katrak, daire tezkere ve hızarla imal edilen 8 ilâ 96 milimetre kalınlığında olan orman emvali ile el bıçkısı ile biçilmiş olup da 5 santimetreden aşağı kalınlıkta bulunan muhtelif boy ve genişlikteki orman emvalidir.

Mamul yarı mamul emval dışındaki orman emvali de gayrimamul emvaldir.

Bu madde hükmünün tatbiki, suçta 15.VIII.1956 ilâ 1.XI.1957 tarihleri arasında el konmuş olması şartına bağlıdır.

Bu maddenin şümülüne giren suçlara mütaallik dâvaların, Orman İdaresinin şahsi haklarına da şâmil olmak üzere sukutuna ve zaptolunan orman emvali ile suçta kullanılan aletlerin ve nakil vasıtalarının veya satılmış ise bunların bedellerinin maznuna

ADLİYE ENCÜMENİNİN TADİLİ

Bâzi orman suçlarının affına ve bunlardan mütevellit idare şahsi haklarının sukutuna dair Kanun

MADDE 1. — 15 . VIII . 1956 tarihinden 1 . V . 1958 tarihine kadar işlenmiş olan, 3116 sayılı Kanunun 122, 123 ve 124 ncü, aynı kanunun 5653 sayılı Kanunla muaddel 114 ve 6831 sayılı Kanunun 19, 74, 76, 109 ve 110 neu maddelerinde yazılı suçlarla mevzuu 20 kentali geçmiyen (20 dâhil) odun, 10 kentali geçmiyen (10 dâhil) kömür, 5 metre mikâbı geçmiyen (5 dâhil) gayrimamul ve 3 metre mikâbı geçmiyen (3 dâhil) mamul ve yarı mamul emvale mütaallik orman suçlarından dolayı takibat yapılmaz ve verilen cezalar infaz olunmaz.

Yukarıki fıkra hükmünün tatbikinde mamul emvalden maksat; şerit, katrak, daire destere ve hızarla imal edilen 8 ilâ 96 milimetre kalınlığında olan orman emvali ile el bıçkısı ile biçilmiş olup da 5 santimetreden aşağı kalınlıkta bulunan muhtelif boy ve genişlikteki orman emvalidir.

Yarı mamul emvalden maksat ise; mamul emval dışında kalan şerit, katrak, daire destere, hızarla veya balta, bıçkı destere gibi vasıta ve aletlerle işlenilmiş muhtelif boy genişlik ve kalınlıkta kereste, yırtma, kapak, pedavra, hartama gibi emvaldir.

Mamul ve yarı mamul emval dışındaki orman emvali de gayrimamul emvaldir.

Bu madde hükmünün tatbiki, suçta 15 . VIII . 1956 ilâ 1 . V .

Hü.

suça 15 . VIII . 1956 ilâ
1 . XI . 1957 tarihleri arasında
el konmuş olması şartına bağ-
lıdır.

Bu maddenin şümülüne giren
suçlara mütaallik dâvaların,
Orman İdaresinin şahsi hakla-
rına da şâmil olmak üzere su-
kutuna ve zaptolunan orman
emvali ile suçta kullanılan alet-
lerin ve nakil vasıtalarının
veya satılmış ise bunların be-
dellerinin maznuna iadesine
mahkemece, henüz hukuku âm-
me dâvası açılmamış olan iş-
lerde takipsizlik kararı ile bir-
likte Cumhuriyet Müddeiumu-
miliğince karar verilir.

MADDE 2. — Bu kanun neş-
ri tarihinde meriyete girer.

MADDE 3. — Bu kanun hü-
kümelerini icraya İcra Vekil-
leri Heyeti memurdur.

5 . II . 1958

Başvekil

A. Menderes

Devlet Vekili ve
Başvekil Yardımcısı

Devlet Vekili

E. Kalafat

Devlet Vekili

M. Kurbanoğlu

Adliye Vekili

E. Budakoğlu

Millî Müdafaa Vekili

E. Menderes

Dahiliye Vekili ve

Hariciye V. V.

N. Gedik

Zr. E.

iadesine mahkemece, henüz hu-
kuku âmme dâvası açılmamış
olan işlerde takipsizlik kararı-
yla birlikte Cumhuriyet müddei-
umumiliğince karar verilir

MADDE 2. — Hükümetin 2
nei maddesi aynen kabul edil-
miştir.

MADDE 3. — Hükümetin 3
nü maddesi aynen kabul edil-
miştir.

Hariciye Vekili

Maliye Vekili

H. Polatkan

Maarif Vekili

C. Yardımcı

Nafia Vekili

T. İleri

Ticaret Vekili

A. Aker

Sih. ve İç. Mua. Vekili

Dr. L. Kırdar

Güm. ve İnh. Vekili

H. Hüsmen

Ad. E.

1958 tarihleri arasında el kon-
muş olması şartına bağlıdır.

Bu maddenin şümülüne gi-
ren suçlara mütaallik dâvala-
rın, Orman İdaresinin şahsi
haklarına da şâmil olmak üze-
re sukutuna ve zaptolunan or-
man emvali ile suçta kullanılan
aletlerin ve nakil vasıtalarının
veya satılmış ise bunların be-
dellerinin maznuna iadesine
mahkemece, henüz hukuku âm-
me dâvası açılmamış olan iş-
lerde takipsizlik kararı ile bir-
likte Cumhuriyet müddeiumu-
liğince karar verilir.

MADDE 2. — Bu kanun neş-
ri tarihinde meriyete girer.

MADDE 3. — Bu kanun hü-
kümelerini icraya İcra Vekilleri
Heyeti memurdur.

Ziraat Vekili

N. Ökmen

Münakalât Vekili

F. Uçaner

Çalışma Vekili

H. Erkmen

Sanayi Vekili

S. Ağaoğlu

Bas.-Yay. ve Turz. Vekili

S. Yırcalı

İmar Vekili

M. Berk